

[Henning Rasmussen]

Der er ikke i sådanne tilfælde tale om forsæt, om bevidst overtrædelse eller grov uagtsomhed, men om, hvad jeg vil kalde godartet uvidenhed. En sådan hårdhed i disse sager synes vi er urimelig over for de tusinder, der i deres fritid og uden store juridiske kundskaber skal træffe beslutninger på borgernes vegne.

Den tredje grund til vores skepsis er, at man foreslår, at de, der er anklaget for forsømmelighed eller for overtrædelse af reglerne, kan undgå en retssag, hvis de accepterer at betale en bød fastsat af tilsynsrådet. Her er der jo ikke tale om et område, hvor det er relativt enkelt at finde nogle nogenlunde sikre retningslinjer for størrelsen af en bød, som tilfældet f.eks. er i mange skatteunddragelses-sager eller ved køb af smuglervarer eller andet. Det må derfor nok være rigtigst, at der sker en domstolsprøvelse i alle de sager, der fører til en sanktion.

Vi har ikke hermed afvist en vis skærpelse af de gældende regler, men vi har alvorlige indvendinger mod det foreliggende lovfor-slag.

Dernæst en bemærkning til forslaget om, at vederlag, efterløn og pension til borgmestre og vederlag til første viceborgmester ikke længere skal fastsættes i den lokale styrelsesvedtægt, men i en indenrigsministeriel bekendtgørelse. Det kan nok være vigtigt at få gennemført, at borgmestrenes økonomiske forhold overalt skal følge de generelle retningslinjer, men derimod vil vi i udvalget have vurderet, om det er rimeligt at fjerne den nuværende, temmelig nye bestemmelse i loven om, at første viceborgmesters vederlag skal være 10 pct. af borgmesterens, hvis man lokalt ønsker et sådant vederlag for dette arbejde. Vi er i det hele taget meget skeptiske over for forsøg på at fastsætte mere stive retningslinjer end dem, man har i dag, for kompensation og andre betalinger til udvalgsformænd og menige kommunalrådsmedlemmer.

I øvrigt vil det føre for vidt at gøre bemærkninger til de øvrige små forslag om ændringer, måske bortset fra et enkelt eller to. Det ene er, at vi finder det rigtigt nok, at man redaktionelt ændrer § 67, stk. 2, første punktum, om det kommunale lønningsnævns sammensætning, så det kommer til at svare til de faktiske forhold i dag, men vi vil gerne vide, om der er en dybere hensigt med at ændre formuleringen, sådan at der nu står:

»medlemmerne udpeges af indenrigsministeren efter indstilling« i stedet for den hidtidige formulering: »beskikkes af indenrigsministeren efter indstilling«. Vi skal ikke lægge skjul på, at det er erfaringerne fra andre ministre, der har ønsket at have nogle at vælge imellem, der får os til at stille det spørgsmål.

Til slut: vi er skeptiske over for forslaget om at fjerne den bestemmelse, der for få år siden blev indsat om, at man har pligt til at oplyse borgerne om kommunens budget. Den opgave er løst dygtigt og meget oplysende mange steder, og vi synes nærmere, man skulle udvide forpligtelsen fremfor at fjerne den.

Flemming Jensen (KF).

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at vi i den konservative gruppe ikke er så skeptiske, som hr. Henning Rasmussen var. Vi finder, at forslaget er fornuftigt afbalanceret. Vi lægger også en del vægt på ministerens bemærkninger om, at hverken betænkningen eller regeringen finder det rimeligt at foreslå en almindelig skærpelse af ansvaret for kommunalpolitikere, men snarere vil skabe den øgede tryk, der kommer af mere klare retningslinjer.

Enkeltstående uheldige tilfælde – og her er jeg naturligvis helt enig med hr. Henning Rasmussen – giver bestemt ikke baggrund for at generalisere, men de giver baggrund for, som det også hedder i bemærkningerne, at man kan gribe ind, hvor andet ville opfattes som stridende mod almindelig retsbevidsthed.

Der sker en klargøring af de sanktionsbestemmelser, man kan gribe til, når kommunalbestyrelsen enten træffer beslutning i strid med lovgivningen eller undlader at udføre en beslutning, den har pligt til, og vi finder, at stk. 4 omhandlende tilsynsmyndighedens mulighed for at frafalde sagsanlæg mod et kommunalbestyrelsesmedlem er rimelig med de betingelser, der er fastsat herfor.

Jeg vil også gerne understrege, at sanktioner kun skal finde sted ved grov tilsidesættelse af de pligter, der påhviler den enkelte.

Nyt er det, at tilsynsmyndighedernes beføjelser også gælder over for økonomiudvalget og de stående udvalg, men det er, mener jeg, en logisk konsekvens af den ændrede arbejdsfordeling i kommunerne. Lad mig i